

РЕШЕНИЕ

№ 442

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5384** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на БЛАГА Й. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-148/21.03.2019г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията). С оспорвания административен акт, на основание чл.38, ал.2 ЗЗЛД, е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с рег. №ППН-01-148/09.03.2018г., поради липса на доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателката Блага К., предвид установената липса на функционираща система за видеонаблюдение.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Решение, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Жалбоподателката поддържа, че Решението на Комисията е формално и не разглежда подадената пред органа жалба в нейната цялост. Твърди, че заинтересованата страна К. П. е действал като представител на Етажната собственост (ЕС), а не като физическо лице. Моли съда да върне преписката на КЗЛД със задължение да се произнесе по всички изнесени в жалбата й факти и да установи, че са били допуснати редица нарушения при обработване на личните й данни. Не претендира за разноски.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. А. поддържа, че Решение

№ППН-01-148/21.03.2019г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Релевира доводи, че заинтересованата страна К. П. не е администратор на лични данни и спрямо него е неприложимо производството за защита на личните данни, установено в Закона за защита на личните данни и в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). Не претендира за разноски.

Заинтересованите страни – Л. И. Т. и К. С. П., редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателката доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-148/21.03.2019г.е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №10/27.02.2019г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (отм. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определение на понятието „лични данни“ е дадено в разпоредбата на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, т.2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Според изричната норма на чл.2, т.2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания не попада в материалния обхват на Регламента, респективно на ЗЗЛД. В този смисъл са и насоките, дадени в т.18 от встъпителната част на Регламента: Настоящият Регламент не се прилага за обработването на лични данни от физическо лице в рамките на изцяло лична дейност или дейност в рамките на домакинството, която следователно няма връзка с професионална или търговска дейност. Личните дейности или дейностите в рамките на домакинството биха могли да включват воденето на кореспонденция и поддържането на адресни указатели или участието в социални мрежи и онлайн дейности, предприети в контекста на тези дейности. Настоящият регламент обаче се прилага за администратори или обработващи лични данни, които осигуряват средствата за обработване на лични данни при такива лични дейности или дейности в рамките на домакинството.

От анализа на цитираните норми и по аргумент от чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, който определя правомощията на надзорния орган (каквото безспорно е КЗЛД), следва извод, че Регламентът, респективно ЗЗЛД са приложими само по отношение на администраторите и на обработващите лични данни. Легални определения за „администратор на лични данни“ и за „обработващ лични данни“ са дадени в чл.4, т.7 и т.8 от Регламента. Според цитираните норми „администратор на лични данни“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработване на личните данни, а „обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

В настоящия случай Комисията е била сезирана с жалба срещу физическо лице – заинтересованата страна К. П., който няма качеството на администратор на лични данни. В жалбата са изложени следните твърдения: 1) На събрание на Етажната собственост (ЕС) на вх.Б, [жилищен адрес][жк], П., който е собственик на апартамент в ЕС е предоставил на присъстващите документ, издаден от мобилен оператор, съдържащ личните данни на жалбоподателката К.; 2) Същото лице - К. П., е монтирал в асансьорите система за достъп, без съгласие на Общото събрание (ОС) на ЕС и без нужните документи за това.; 3) На първия етаж във входа П. е монтирал камера без разрешение на ОС на ЕС и без необходимите документи.; 4) Същото лице лепи списъци с имената и номерата на апартаментите на собствениците, без да е получил разрешение от ОС на ЕС.

След като обстойно е обсъдил събранията в административното производство писмени доказателства, решаващият орган КЗЛД е обосновал законосъобразен извод, че оплакванията на жалбоподателката се отнасят за лице, което няма качеството на администратор или на обработващ лични данни по смисъла на определенията, дадени в Регламент (ЕС) 2016/679, поради което и по отношение на това лице са

неприложими мерките за защита, предвидени в ЗЗЛД и в Регламента. Законосъобразен е и изводът, че след като монтираната във вх.Б на жилищната кооперация система за видеонаблюдение е в изключено състояние и не работи, то няма основание да се приеме, че личните данни на жалбоподателката К. не са били обработвани посредством монтирана камера за видеонаблюдение.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-148/21.03.2019г. е законосъобразно и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на БЛАГА Й. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-148/21.03.2019г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Б. Й.